

Komaf met de recente leugens aan de
Pers door de Burgemeesters van
Rotselaar en Zwalm en alle andere niet
genoemde.

Uw Ref. :
Onze Ref. : 04124047

Betekom: 26 december '04

Geachte redactie,

Betreft: Meilegem wordt minder 'radioactief - HLN Vlaamse Ardennen dd 23.12.04 blz 17
Rotselaar gemeenteraad - Het Nieuwsblad van 22 december 2004.

Naar aanleiding van bovenstaande artikels en vele andere verzinsels van Burgemeester wensen wij
hierbij als volgt te reageren :

Vooreerst willen we nog eens benadrukken dat een "radioactieve bliksemafleider" niet bestaat, het
gaat over een toestel waarop radioactieve elementen werden geplaatst (Plaatjes Radium 226) dat
boven het kruis en de haan op de kerktoren of op andere plaatsen op een **illegale** manier werden
geplaatst. Dat radioactief element draagt op geen enkele manier bij tot de goede werking van de
ontlading van een bliksem en was dus een commerciële stunt waarbij de bezitters in het <financiële>
ooitje werden genomen.

Wetgeving 1 (KB van 28.2.1963).

Het bezit van radioactief materiaal werd geregeld door de Wet van 28 februari 1963, aan het plaatsen
van zo'n radioactief element waren verschillende voorwaarden verbonden waaraan vóór de plaatsing
moest voldaan worden.

Omdat de plaatsing zeer duur was, waren alleen de "rijken" in de mogelijkheid om zo'n duur
"gadget" aan te schaffen, van de 10 a 15.000 die er ooit geplaatst werden, zijn er maar 104 ooit
vergund geweest (beweert Minister Duquesne, maar nooit daarvan één bewijs gezien), deze van
Meilegem was dus ook één van die illegale.

Wetgeving 2 (KB 21 augustus 1985).

Daar waar het volgens het KB van 28.2.1963 mogelijk werd gemaakt te installeren (mits een
vergunning Klasse III) werden ze wegens "onnuttig, maar gevaarlijk" door het KB van 21.08.1985
verboden, deze die op dat moment vergund en technisch in orde waren mochten blijven staan, zoniet
moesten ze verwijderd worden, te Meilegem bleef het radioactief tuig dus ook staan.

Wetgeving 3 (KB 20 juli 2001).

Het F.A.N.C. werd in 1994 opgericht maar pas op 20 juli 2001 operationeel. Alhoewel de Directie van
het Agentschap is samengesteld uit oude rotten van de toenmalige D.B.I.S. (Dienst voor Bescherming
van de bevolking tegen de gevaren van de Ioniserende Stralingen) moesten zich eerst nog een paar
incidenten met zo'n radioactieve tuigen voordoen, (Oostende 1 - Oostende 2 - Diest - Tienen -
Zoutleeuw, etc.), de Minister worden geïnterpelleerd vooraleer het F.A.N.C., na 10 jaar winterslaap,
zou ontwaken.

Volgens het KB van 20 juli 2001 artikel 79 en meer specifiek 79.1 en 79.2 moet de Burgemeester
hinderlijke en gevaarlijke inrichtingen sluiten, voor deze illegale radioactieve opvangder deed de
Burgemeester dat niet, ook daar in overtreding, dat is overtreding n°3 ter zake.

Schuld van het F.A.N.C.

Sinds augustus 2002 heeft het F.A.N.C. in 3 omzendbrieven de 362 Burgemeesters in Vlaanderen en de

In een telefoongesprek op 23 december '04 omstreeks 20.30u legt de Burgemeester van Meilegem alle schuld bij de overheid, in casu het F.A.N.C., maar het zijn de Burgemeester zelf die de Wet met de voeten treden, ofwel is het incompetentie.

KB van 25 mei 1982 (BS. 25 juni 1982) Inzake retributies !.

De aankoop van zo'n illegaal radioactief tuig was op vele punten en miskleun, een kooi van Faraday is misschien bij de aanleg veel duurder, maar er zijn verder, bij een correcte aanleg, ook geen kosten. Bij de "legale" plaatsing van een radioactief tuig, waren er de kosten voor een Klasse III dossier, de eerste en alle latere jaarlijkse fysieke controles, de jaarlijkse retributie, kortom, over een periode van 30 jaar was dat een bedrag van ongeveer 11.000 € dat elke bezitter heeft uitgespaard, ook de Burgemeesters hebben zich massaal aan die ontduikingen schuldig gemaakt.

Radioactieve deeltjes in de atmosfeer.

Reeds in 1970 werd in het rapport, dat in opdracht van EURATOM is gemaakt, duidelijk dat de radioactieve bronnen deeltjes loslaten waardoor het onderliggend materiaal (zoals de buis waarop het gemonteerd staat, dus de eigenlijke bliksemafleider), de haan en het torenkruis, het dak <pannen en roofing> door atmosferische verschijnselen <wind, water, regen, etc> radioactief besmet worden. Die deeltjes komen ook in de lucht terecht waardoor de volksgezondheid permanent in gevaar wordt gebracht door de aanwezige deeltjes Radium 226 (verwekt <bot>kanker) en Americium 241 (verwekt leverkanker).

De Wet op de brandbeveiliging in gebouwen.

Het feit dat er illegale radioactieve opvangsers werden geplaatst was niets minder dan het overtreden van de wet op de beveiliging van gebouwen tegen de gevaren van een directe blikseminslag of overspanningen te wijten aan atmosferische verschijnselen, dus ook bliksem.

Wetgeving van 4 april 1972.

De eerste Wet die door het plaatsen van een niet conforme bliksemafleiderinstallatie werd overtreden is deze van 4.4.1972 waar de modaliteiten waaraan gebouwen qua bliksemb beveiliging <directe inslag> en overspanningen <elektrische installaties> moeten voldoen werden opgenomen in de NBN 579 (code van goede praktijk voor de aanleg van bliksemafleiderinstallaties), maar de aanleg van een "Kooi van Faraday" was veel te duur en o.a. de Burgemeesters lieten zich graag een veel goedkoper radioactief gadget aansmeren.

Voor Architecten, studie bureaus, etc. was het een welgekomen extra inkomen wegens "procenten" bij het inlassen van die onnuttige maar dure en gevaarlijke tuigen in hun lastenboeken. Voor de diensten gebouwen van de overheid "idem dito", bovendien was het plaatsen van zo'n tuig veel eenvoudiger en was er minder kans op beschadiging van de daken, etc.

De wetgeving van 4 april 1972 en de NBN 579 werden massaal met de voeten getreden en de gebouwen werden van niet conforme installaties voorzien. (de radioactieve)

Wetgeving van 19 december 1997.

Het KB van 4 april 1972 werd vervangen door het KB van 19 december 1997 <Brandveiligheid in gebouwen> in die Wet werd verwezen naar de nieuwe normen, de NBN C18- 100 en de NBN C18- 300 (aanleg bliksemafleiders), ook hier gaat het opnieuw om de aanleg van een bliksemafleider volgens het principe van de "Kooi van Faraday".

Wetgeving van 10 maart 1981 (Het A.R.E.I.)

Nog een ander item in de wet dat op grote schaal met de voeten wordt getreden is de toepassing van artikel 136-2 van het Algemeen Reglement op de Elektrische Installaties (A.R.E.I.), daarin is het verplicht om in een elektrische installatie een beveiliging tegen overspanningen te wijten aan atmosferische verschijnselen (dus bliksem) in te bouwen, maar ook dát artikel wordt in de praktijk niet toegepast, zelfs niet door de organismen die erkend zijn om elektrische installaties te keuren ! Maar VeBo Electroadvies bvba diende ter zake dossiers in bij F.O.D. Energie.

Het verwijderen van de "zogenaamde" radioactieve bliksemafleiders.

Omdat de prijsvragen die VeBo Electroadvies bvba van een reeks gemeenten en steden, de Provincie Vlaams Brabant, Scholengroep 11 en nog veel meer heeft ontvangen, daarbij al enkele keren omwille onaanvaardbare fouten in het opstellen van de lastenboeken, vooral artikel 67 van de Wet van 10 januari 1996 (Technische specificaties) afhaakte, zal VeBo Electroadvies bvba hier een opsomming maken waaraan de verwijdering van de radioactieve tuigen moet voldoen. Het opstellen van Technische

Vereisten waaraan bij het verwijderen van een radioactieve opvang (bliksem) moet worden voldaan.

1. Het KB van 20 juli 2001 in het algemeen.
2. De publicatie van 13 mei 2003 inzake de procedure voor de verwijdering van de radioactieve bliksemafleiders.
3. De individuele instructies van het F.A.N.C. van 27 juni en 12 september 2003 aan de erkende verwijderaars.
4. Het afleveren van een attest van het F.A.N.C. waaruit blijkt dat de personen die belast zijn met de uitvoering van de verwijdering een opleiding hebben gekregen.
5. Na de verwijdering van het radioactief element dienen oriënterende metingen van de onderliggende delen waarop de radioactieve elementen hebben gestaan worden uitgevoerd volgens de instructies van het F.A.N.C. volgens de brief van 26 februari 2004.
6. Een verslag van die oriënterende metingen dient samen met het verwijdering attest te worden afgeleverd.
 - 7.1. Indien er besmettingen van onderliggende delen worden vastgesteld, die gemakkelijk te verwijderen zijn, zoals de ijzeren buizen, dienen deze, overeenkomstig de instructies van het F.A.N.C. in haar brief van 26 februari 2004, meteen als te ontsmetten en te recyclen materiaal te worden afgevoerd volgens de instructies van het N.I.R.A.S. of van haar erkende verwerkingsbedrijven Belgoproces of I.R.E..
 - 7.2. Indien het gaat over niet gemakkelijk te verwijderen besmette delen, zoals beton of metselwerk zal de verwijderaar, steeds overeenkomstig de instructies van het F.A.N.C. (Brief 26/2), een erkend organisme ter plaatse uitnodigen om de nodige fysieke controles ter vrijgave <KB 20 juli 2001 art 35.2> uit te voeren en daarvan een verslag opstellen zodat er geen radioactief materiaal meer achterblijft.
8. Vooraleer over te gaan tot het uitvoeren van de werken zal er een risicoanalyse dienen te worden opgesteld waarbij rekening dient gehouden met :
 - 8.1. Het KB van 25 januari 2001 inzake de tijdelijke en mobiele werkplaatsen.
 - 8.2. Het KB van 25 augustus 1996 inzake het welzijn van de arbeiders.
 - 8.3. Het KB van 20 juli 2001 inzake artikel 64 (A.R.B.I.S.).
9. Het afleveren van het attest dat de bestuurder van het radioactief transport voldoet aan de eisen gesteld in het ADR reglement en / of voldoet aan de uitzonderingsmaatregel S12 van dat reglement. In dit laatste geval dient de bestuurder te beschikken over een attest door de werkgever ter zake afgeleverd, waaruit blijkt dat deze de vereiste opleiding eigen aan de uitzonderingsmaatregel S12 heeft genoten.
10. Het bewijs dient geleverd dat in de verzekeringspolis van het voertuig waarmee het radioactief materiaal wordt vervoerd, is opgenomen dat isotopen met Am- 241 en Ra- 226 mogen vervoerd worden en dat het vervoer gebeurt op risico van de aannemer van de werken.

We hopen hiermede “komaf” te hebben gemaakt met de “spellekes” die Burgemeesters (die dergelijke illegale tuigen bezitten) spelen met journalisten om zich van alle blaam en overtredingen op de wetten gedurende 40 jaar te willen witwassen.

Door het in stand houden van illegale, onnuttige maar gevaarlijke radioactieve inrichtingen overtreden zij niet alleen massaal de Wet van 20 juli 2001 (artikel 79.1 en 79.2) maar verhogen zij dagelijks de hoeveelheid Radium 226 en Americium 241 in de atmosfeer / lucht die wij (en ook zij) inademen ! Dergelijk radioactief materiaal is kankerverwekkend, dus één woord : Crimineel !

Erik Verbeeck
januari 2005
Postbus 40
3130 Begijnendijk